

سرمقاله

وصال روحانی
روزنامه نگار

مرد اول «سال بی ستاره»

در سالی که ناکامی بزرگ و شکست بی سابقه‌ای را در جام جهانی فوتبال تجربه کردیم و اکثر بازیکنان ما متوسط نشان دادند، شناسایی مرد سال فوتبال کشورمان آسان‌ترین کار است. با اینکه در جمع لژیونرهای ایران در اروپا، علیرضا جهانبخش هر از چند گاه جرقه‌هایی در بازی‌های تیم فاینورد هلند زد، اما مهدی طارمی در پورتو پرتغال کارهایی کرد که دست کم ۱۰ تیم نامدارتر اروپایی در سال جاری برای صید او صف بسته‌اند و در میان آنها حتی آرسنال، آ.ث میلان و بوروسیا دورتموند هم دیده می‌شوند. نزول کم و بیش لژیونرهای دیگری همچون علی قلی‌زاده، سردار آزمون، امیر عابدزاده، سعید عزت‌اللهی، میلاد محمدی و کریم انصاری‌فرد در بیشتر دیده شدن طارمی سهم داشت اما اگر آنها بهترین روزهای خود را هم سپری می‌کردند، باز طارمی در چنان حد و سطحی ظاهر شد که برای همه آنها غیر قابل دستیابی بود. از سوی دیگر، در میان فوتبالیست‌های مقیم وطن نیز کمتر کسی کاری کرد که از یاد نرفته‌ی باشد. یک نمونه روشن امیرحسین حسین‌زاده بود که در قهرمانی فصل گذشته استقلال سهم زیادی داشت و به همین خاطر لژیونر شد اما در شارلروای بلژیک به قدری کم اثر و ناموفق بوده که این تیم از جذب وی پشیمان شده و در رودربایستی مانده که چطور او را از سر باز و به ایران دیپورت کند و بنابراین باید پرسید آیا یکی از بالنده‌ترین جوانان فوتبال ایران با چنان عملکردی در اروپا می‌تواند کوچک‌ترین صلاحیت و بختی برای تصاحب عنوان مرد سال فوتبال ایران داشته باشد. علیرضا بیرانوند بعد از بازگشت از اروپا و ایستادن مجدد در درون دروازه پرسپولیس از نو چهره شد اما او با چنان پشتوانه منفی از اروپا بازگشت که هیچ توفیقی در ایران نمی‌توانست وی را سرفرز کند. حسین حسینی، دیگر دروازه‌بان شاخص کشورمان هم که سهمش در قهرمانی استقلال از حسین‌زاده، مهدی‌پور و حتی یامگا بیشتر بود، در اولین بازی تیم ملی ایران در جام جهانی قطر مقابل انگلیس چنان درهم کوبیده شد که از هرگونه شانسی برای ایستادن در جایگاه مرد سال بی‌بهره گشت و او حتی آن ناکامی و آثار روحی‌اش را به فصل جاری هم بسط داده است.

در همین راستا می‌توان به مهره‌های دیگری هم اشاره کرد که شاید در طول سال برخی درخشش‌ها را داشتند اما هرگز به ثبات و بیلابلی نرسیدند که برای رسیدن به قله فوتبال ایران به آن نیاز است. در نقطه مقابل، مهدی طارمی چنان تداوم و کار فنی عالی و تاکتیکی‌پذیری چشمگیری را در نمایش‌های خود به اجرا گذاشته که فاصله او با رقبایش به حدودی غیرقابل جبران رسیده است. او حتی از چهار گل به ثمر رسیده ایران در مرحله نهایی جام جهانی قطر نیمی را به نام خود نوشت و آن، دو گلی بود که وی طی شکست ۲-۰ یوژها مقابل انگلیس در دیدار نخست در دروازه این رقیب بزرگ کاشت. طارمی اگر همه آنچه را که وصفش رقت انجام نمی‌داد، در پورتو طی سال ۱۴۰۱ (مشمش بر فصول ۲۰۲۲-۲۰۲۱ و ۲۰۲۳-۲۰۲۲) چنان مقتدرانه ظاهر شد که کمتر ایرانی و حتی علی دایی طی ۲۵ سال حضور مستمر و اغلب موفق لژیونرهای کشورمان در اروپا به آن حد و مرز نزدیک نشده است. بله، طارمی مرد اول بی‌چون و چرای فوتبال ایران در سالی بود که الحق والا انصاف کمتر ستاره‌ای واقعی را رو کرد و ایامی کم‌فروغ را پشت سر گذاشت.

قاسم حدادی فر:

بهترین زمان برای انتخاب مربی ایرانی بود

حدادی فر درباره انتخاب قلعه‌نویی به عنوان سرمربی جدید تیم ملی گفت: «در چند سال گذشته فوتبال ملی ما با مربیان خارجی شرایط خوبی را تجربه نکرد و اتفاقات خوبی هم رقم نخورد. فکر می‌کنم این بهترین زمان برای انتخاب مربی ایرانی بود و در نهایت فدراسیون فوتبال قلعه‌نویی را انتخاب کرد که مربی باتجربه‌ای است و به نظم و دیسیپلین هم اهمیت می‌دهد. ما در زمان اسکوجیچ اتفاقاتی را تجربه کردیم که چندان خوب نبود.»

رضا درویش

تبریک به سرمربی جدید تیم ملی

رضادرویش مدیرعامل پرسپولیس حضور قلعه‌نویی در رأس کادر فنی تیم ملی را تبریک گفت. در این پیام آمده است: برادر گرامی جناب آقای امیر قلعه‌نویی، قبل از هر چیز حضور یک مربی باتجربه و با دانش ایرانی چون شما در رأس امور فنی تیم ملی فوتبال کشورمان، جای تبریک به اهالی فوتبال، ورزش و همچنین مجموعه فدراسیون فوتبال دارد که شجاعت و درایت این تصمیم را داشتند. تردیدی نیست؛ مسئولیتی سخت و خطیر را در این برهه دشوار پذیرفته‌اید.

سهراب انتظاری:

بین گزینه‌های ایرانی بهتر از قلعه‌نویی هم وجود داشت

سهراب انتظاری پیشکسوت فوتبال ایران درباره انتخاب امیر قلعه‌نویی به عنوان سرمربی جدید تیم ملی گفت: «ما باید ببینیم برنامه‌های فدراسیون چیست و طبیعتاً رئیس فدراسیون باید این موضوع را توضیح دهد که از انتخاب سرمربی دنبال هدف بلندمدت است یا کوتاه مدت. به عقیده من در بین گزینه‌های ایرانی بهتر از امیر قلعه‌نویی هم وجود داشت که می‌توان به یحیی گل‌محمدی اشاره کرد، اما بنا به دلایلی در بین گزینه‌ها نبود.»

تیم ملی فقط با سرمربیان وطنی قهرمان جام ملت‌ها شده

امیر، سیزدهمین سوار سرنوشت

قلعه‌نویی سیزدهمین سرمربی ایران در تاریخ

برگزاری پیکارهای جام ملت‌های آسیا تلقی می‌شود و اگر بتواند ما را به فینال این مسابقات برساند، پس از ۴۷ سال موفق به انجام چنین کاری شده است. قلعه‌نویی آنقدر حرفه‌ای شده که بداند حتی حذف شدن در مرحله نیمه‌نهایی جام ملت‌های آسیا هم شاید به قیمت تمدید نشدن قراردادش تمام شود

انتخاب امیر قلعه‌نویی به عنوان سرمربی تیم ملی موجب شد تا حداقل از بلا تکلیفی مرد شماره یک نیکمکت این تیم خارج شویم و می‌دانیم که تا پایان جام ملت‌های ۲۰۲۳ چه کسی مسئولیت ملی پوشان کشورمان را بر عهده خواهد داشت. تیمی که در جام ملت‌ها تحت هر شرایطی باید یکی از مدعیان قهرمانی باشد و اگرچه نزدیک به ۵۰ سال است که عنوان قهرمانی این مسابقات را به دست نیاورده‌ایم اما باید با شکل و شمایل یک مدعی روانه میدان شویم. جام ملت‌های آسیا تورنمنتی که ایران در آن فقط با سرمربیان وطنی موفق به قهرمانی شده است.

سه گانه طلایی ماندگار

تیم ملی فوتبال کشورمان با سه بار قهرمانی متوالی در رقابت‌های جام ملت‌های آسیا یکی از پرافتخارترین تیم‌های قاره کهن محسوب می‌شود.

اتفاقی که در سال‌های ۱۹۶۸، ۱۹۷۲ و ۱۹۷۶ به وقوع پیوست. این قهرمانی‌ها هر سه با هدایت سرمربیان ایرانی حاصل شد. اولین قهرمانی ایران در قاره کهن با هدایت مرحوم محمد بیاتی حاصل شد و شادروان محمد رنجبر نیز دومین قهرمانی ما را در قالب سرمربی رقم زد. حشمت مهاجرانی نیز در سال ۱۹۷۶ هنگامی که یک سرمربی جوان به حساب می‌آمد، سه‌گانه قهرمانی متوالی تیم ملی در عرصه پیکارهای جام ملت‌ها را تکمیل کرد.

سال‌های جنگ

سه دوره از پیکارهای جام ملت‌های آسیا برای فوتبال ایران کاملاً تحت تأثیر جنگ تحمیلی قرار گرفت. ما به‌عنوان مدافع عنوان قهرمانی یا به عرصه جام ملت‌های ۱۹۸۰ گذاشتیم و تا قبل از مرحله نیمه‌نهایی هم مقتدرانه پیش رفته بودیم اما آغاز

حسرت با پروین، روزهای طلایی مایلی کهن

ملی‌پوشان کشورمان در حالی به جام ملت‌های ۱۹۹۲ زاین رفتند که شناس اول قهرمانی این مسابقات محسوب می‌شدند اما بر خلاف انتظار، این تیم تحت هدایت علی پروین اصلاً خوب کار نکرد و در کمال شگفتی در همان مرحله مقدماتی حذف شد. چهار سال پس از

آن همه چیز عوض شده بود. تیم ملی با هدایت محمد مایلی کهن راهی جام ملت‌های ۱۹۹۶ امارات شد و بسیاری از اهالی فوتبال آمیدی به موفقیت این تیم نداشتند اما نتایج تاریخی و خیره‌کننده ایران موجب بیداری دوباره ما در عرصه فوتبال قاره کهن شد. تیم ملی در حالی عنوان سومین آن مسابقات را به دست آورد که واقعاً شایسته قهرمانی بودیم. در جام ملت‌های ۲۰۰۰ لبنان هم دوباره بخت اول قهرمانی بودیم و آسیا انتظار داشت ما کاپ مسابقات را بالای سر خودمان ببریم اما مشکلات داخلی که درون تیم ایجاد شد، در نهایت زمینه برای حذف ایران در مرحله یک‌چهارم نهایی را فراهم کرد تا با جلال طالبی به موقیبتی دست پیدا نکنیم.

خاطره تلخ امیر

سرمربی کنونی تیم ملی کشورمان یک بار سابقه هدایت ما در جام

ملت‌های آسیا را داشته است. امیر قلعه‌نویی در جام ۲۰۰۷ سرمربی ایران بود و تیمش با ارائه نمایش نه‌چندان جذاب در نهایت با شکست خوردن از کره جنوبی، در مرحله یک‌چهارم نهایی از گردونه مسابقات کنار رفت و اولین دوره سرمربیگری قلعه‌نویی در این تیم هم به پایان رسید.

سیزدهمین سوار سرنوشت

امیر قلعه‌نویی سیزدهمین سرمربی ایران در تاریخ برگزاری پیکارهای جام ملت‌های آسیا تلقی می‌شود و اگر بتواند ما را به فینال این مسابقات برساند، پس از ۴۷ سال موفق به انجام چنین کاری شده است. قلعه‌نویی آنقدر حرفه‌ای شده که بداند حتی حذف شدن در مرحله نیمه‌نهایی جام ملت‌های آسیا هم شاید به قیمت تمدید نشدن قراردادش تمام شود.

گزارش

راه جام جهانی از پاتایا می‌گذرد

تیم ملی فوتبال ساحلی کشورمان که عنوان قهرمانی جام بین‌قاره‌ای ۲۰۲۲ را یکد می‌کشد، برای شرکت در مسابقات جام ملت‌های آسیا و انتخابی جام جهانی راهی تایلند شده تا برای کسب سهمیه حضور در جام جهانی با رقبای آسیایی دیدار کند. در دیدار نهایی مسابقات جام بین‌قاره‌ای، تیم ملی کشورمان به مصاف برزیل رفت و با نتیجه ۲ بر یک به پیروزی رسید و قهرمان این دوره از مسابقات شد. ساحلی‌بازان کشورمان با این قهرمانی به همراه تیم ملی روسیه با چهار عنوان قهرمانی

پرافتخارترین تیم جام بین‌قاره‌ای محسوب می‌شوند. تیم ملی فوتبال ساحلی ایران از ۲۵ اسفند در رقابت‌های فوتبال ساحلی قهرمانی آسیا در تایلند حضور خواهد داشت. این رقابت‌های مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۳ دبی هم محسوب می‌شود و در صورت عدم راه‌یابی تیم ملی فوتبال ساحلی امارات به جمع چهار تیم پایانی، تیم‌های اول تا سوم این رقابت‌ها سهمیه جام جهانی ۲۰۲۳ را خواهند گرفت. تیم ملی فوتبال ساحلی در آخرین دوره از مسابقات جام جهانی حضور

نداشت، فیفا به دلیل کرونا مسابقات مقدماتی و انتخابی جام جهانی را برگزار نکرد و با توجه به تیم‌های راه یافته در دوره قبل مسابقات را برگزار کرد. تیم ملی چون در جام ملت‌ها به مرحله نیمه‌نهایی راه پیدا نکرده بود، برای حضور در جام جهانی انتخاب نشد. این بار اما تیم ملی فوتبال ساحلی ایران بعد از قهرمانی در جام بین قاره‌ای امیدوار است. این درخشش را در جام ملت‌ها تکرار کند و سهمیه حضور در جام جهانی را به دست بیاورد. ملی‌پوشان ساحلی کشورمان آخرین

بار در جام جهانی ۲۰۱۷ باهاما حضور داشت که از آن زمان ۶ سال می‌گذرد. ساحلی‌بازان ایران در آن دوره توانستند در رتبه سوم قرار بگیرند و برزیل نیز با برتری در مقابل تاهیتی به مقام قهرمانی دست پیدا کرد. گروه بندی کامل جام ملت‌های فوتبال ساحلی آسیا به شرح زیر است: گروه A: تایلند، بحرین، افغانستان و عربستان سعودی گروه B: امارات، ایران، مالزی و ازبکستان گروه C: زاین، لبنان، چین و اندونزی

گروه D: عمان، فلسطین، کویت و قرقیزستان علی نادری سرمربی تیم ملی فوتبال ساحلی اسامی ۱۲ بازیکن نهایی جهت اعزام به مسابقات قهرمانی آسیا تایلند را اعلام کرد. اسامی بازیکنان نهایی به شرح زیر است: سیدمهدی میرجلیلی، امیرحسین اکبری، عباس رضایی، سعید پیرامون، محمد مرادی، مهدی شیرمحمدی، علی میرشکاری، موحد محمدپور، محمدعلی مختاری، مسلم مسیگر، رضا امیری‌زاده و محمدجواد خسروی.